

Bielsk Podlaski, dnia 02 lutego 2023 r.

Br.0003.5.2023

Sz. P. Artur Żukowski
Radny Rady Miasta Bielsk Podlaski

W odpowiedzi na wniosek o przeprowadzenie konsultacji społecznych z dnia 21.01.2023 r., informuję, że w przypadku samorządów konsultacjami o charakterze obowiązkowym są konsultacje wynikające z następujących przepisów:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (konsultacje miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego);
- ustawa z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (konsultacje projektów strategii rozwoju jednostek samorządu terytorialnego);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (konsultacje w sprawie inwestycji oddziałujących na środowisko).

Na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przeprowadzane są **konsultacje miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.**

Dodatkowo pragnę podkreślić, że nie jest możliwe przeprowadzenie konsultacji społecznych przez Burmistrza Miasta w sprawie, w której jest Organem zobowiązany do wydania decyzji administracyjnej. W przypadku ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego Organ jest związany wnioskiem złożonym przez Inwestora oraz zgodnie z art. 56 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym **nie może odmówić** ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego, jeżeli zamierzenie inwestycyjne jest zgodne z przepisami odrębnymi. Ponadto Organ nie ma podstaw do wskazania innej alternatywnej lokalizacji inwestycji celu publicznego, bowiem to Inwestor decyduje, gdzie ma być lokalizowana inwestycja oraz na jakich zasadach.

Ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego uregulowane zostało w ustawie z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (*t.j. Dz.U. z 2022, poz. 503 z późn. zm.*). Zgodnie z art. 50 ust. 1: „Inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku - w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego”.

W orzecznictwie sądów administracyjnych prezentowany jest pogląd, że pojęcie celu publicznego, jakim posługuje się ustawa o gospodarce nieruchomościami (*t.j. Dz. U. z 2021 r. poz.*

1899 z późn. zm.) nie jest dowolne i przy jego interpretacji nie można odwołać się do potocznego czy też ogólnego jego znaczenia. Przez inwestycję celu publicznego należy rozumieć działania o różnym znaczeniu, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

W art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zdefiniowano "inwestycję celu publicznego" jako działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), oraz metropolitalnym (obejmującym obszar metropolitalny) bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami. **W punkcie 1 wskazanego przepisu art. 6 wymieniono m.in. łącność publiczną.**

Zgodnie natomiast z definicją zawartą w art. 4 pkt 18 ustawy o gospodarce nieruchomościami przez pojęcie "łącności publicznej" - „należy przez to rozumieć **infrastrukturę telekomunikacyjną** służącą zapewnieniu publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych w rozumieniu przepisów prawa telekomunikacyjnego”.

Z kolei definicja **infrastruktury telekomunikacyjnej** została określona w art. 2 pkt. 8 Ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (*t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1648 z późn. zm.*) i oznacza urządzenia telekomunikacyjne, oprócz telekomunikacyjnych urządzeń końcowych, oraz w szczególności linie, kanalizacje kablowe, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, **wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji.**

Aby wyjaśnić tak ujęte pojęcie celu publicznego niezbędne jest nawiązanie do szczegółowych regulacji prawnych, czyli do ustawy Prawo telekomunikacyjne. W myśl art. 1 ust. 2 tejże ustawy jej celem jest stworzenie warunków do wspierania równoprawnej i skutecznej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych, rozwoju i wykorzystania nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, zapewnienia ładu w gospodarce numeracją, częstotliwościami oraz zasobami orbitalnymi, zapewnienia użytkownikom maksymalnych korzyści w zakresie różnorodności, ceny i jakości usług telekomunikacyjnych oraz zapewnienie neutralności technologicznej.

Skoro na terenie przyszłej inwestycji nie ma obowiązującego planu miejscowego to organ pierwszoinstancyjny ma obowiązek ustalić warunki zabudowy dla zamierzonego przedsięwzięcia inwestycyjnego w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, zgodnie z art. 50 ust. 1 w/w ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Organ właściwy do wydania takiej decyzji zobowiązany jest wydać pozytywną decyzję, jeśli wnioskowane zamierzenie inwestycyjne czyni zadość wszystkim wymogom, wynikającym z przepisów prawa. Decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego **nie jest decyzją uznaniową,** lecz jej ustalenia są zależne od regulacji prawnych dotyczących projektowanego zamierzenia inwestycyjnego i obszaru, na

którym takie zamierzenie ma być lokalizowane. Również **sprzeciw lokalnej społeczności nie może stanowić przesłanki wydania decyzji odmownej**, stanowi bowiem w zasadzie argument pozaprawny i nie można odczytywać go jako naruszenia konkretnego przepisu prawa materialnego; odmowa ustalenia lokalizacji inwestycji musi bowiem opierać się na wyrażonej sprzeczności z przepisem nakładającym konkretne ograniczenia.

W decyzji nr 409.291/B-16/VI/2022 z dnia 22 grudnia 2022 r. wydanej na skutek wniesionego w sprawie odwołania, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Białymstoku stwierdziło, że: „*przepisy nakazują jedynie zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia. Zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu nie może być zatem rozumiane jako swoiste referendum nad dopuszczalnością proponowanej inwestycji (m. in. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. Akt IV SA/Po 199/18). Powyższe stanowisko znajduje również potwierdzenie m.in. w wyroku WSA w Gdańsku z dnia 11 marca 2020 r., sygn. akt II SA/Gd 615/19*”.

Należy zatem stwierdzić, że przeprowadzenie konsultacji społecznych w przedmiotowej sprawie po pierwsze nie posiada podstawy prawnej, po drugie zaś, nie może mieć wpływu na treść wydawanej decyzji, gdyż ta musi opierać się o przepisy obowiązującego prawa.

Z up. BURMISTRZ MIASTA

Bożena Teresa Zwolińska
Z-CA BURMISTRZA